

HUJARA V KITZBÜHLU

Kitzbuehel, sobota po smuku:

Hujara se jezi, verdammt, kakšen verfluchtes Wochenende; najprej sranje z Innerhoferjem, potem draginja tule v Kitzu (spet ne bo denarja za bone), zdaj pa je še balkaneser Kostelić postavil tako zajebano slalomsko progo, da so se takoj prišli pritožiti kombinatorci:

»Herr Hujara, takole ne bo šlo, to je pretežek slalom!«

»Ja,« odvrne Hujara, »veste, slalom je za slalomiste, res je malo bolj zahteven, ampak malo se bo pač treba potruditi!«

»Saj se tudi slalomisti jezijo!«

»Nemogoče, kateri pa?«

»Valenčič in oba brata Simari-Birkner!«

Medtem v app Kostelić:

»Tata, daj prestavi malo one kolove, znaš, da će Hujara opet praviti sranje.«

»Ne dolazi u obzir, tako smo ja i Šmitek oduvijek postavljali pruge, zaboga miloga, pa ovo je slalom u Kitzbuehlu a ne neki tamo trofej Topolino!«

»Znam, tata, ali danas su drukčije skije, brže sve to ide!«

»Ajde ti sine radije brzo na trening, dok još ima svijetla!«

»Ali tata, bole me koljena, pa odvezio sam spust na Streifu!«

»Boljet će tebe i sve drugo, ako odmah ne uzmeš kolove, marš na trening!«

Ivica si naloži slalomске kole ter smučke in se v pancernjih odpravi na trening, mimogrede sreča Pavleka:

»Ejga, Vedran, jst tko ne morm več, ta star je ful pošizo!«

»Pejt, greva ke k Valenčiču, sej ta star nau vedu, da nis treniro.«

»Sej ni sam to, a veš, tud s temi koli ga sirje. Hujara bo zihr sranje pelu, lej ga, že gre sm, bejžva k Mičotu!«

Ko prideta k Valenčiču je soba povsem razmetana, nabija glasna glasba, na tleh pijana ležita Valenčič in Horošilov, grizljata vsak pol preste in se nalivata z vodko.

»O, braćo Hrvati!« ju pozdravi Valenčič

»Ja Mičo, kva se pa tle dogaja, a se je teb ful strgal?«

»Kva, kva, žur je, ane? Horošilov je prneso flašo, pa še pou preste mi je dau. Tle je vse tko drago, dons še sploh nism nč jedu, juttr pa tud ne bom, ker majo tle zlo mau bonov. Sej vedn hitr zletim vn, ampak predn pridem dol, ta prasec Hujara že vse bone raztala!«

»Ja tebja davuj svaj bon« zažvrgoli Horošilov, ki je že napol koma.

»O spasiva, Saša« se zahvali Valenčič in si misli: ja, ja, sam ti boš mrbit pršu v 2. lauf pa šel na južno, nč, morm te še bl napit, dauš vn zletu.

V tistem se s hodnika začuje Antejev glas: »Ma gdje je, ubiću ga!«

Ivica prebledi, vrže kole in smučke čez balkon ter se skriva v omaro; v tistem v sobo vpade Ante:

»A tu si Slovenec, šta si se ti nešto bunio zbog mog slaloma, došao me gnjaviti Hujara pa sam ga slao negde...a s tobom će raspraviti Šmitek kad se vratiš kući, neću ja da zbog mene ne uđemo u EU!« Nato zagleda Pavleka:»A dobro, Vedrane, šta ti ovdje radiš?«

»E, pa, gospon Ante, ja...ovaj...« komaj izdavi Pavlek in se začne ritensko pomikati proti vratom.

»Pitam te, šta ovdje radiš??? Trebao si gore na hang kod Ivica, da snimaš vožnje!!«

V tistem se oglasi pijani Horošilov: »Ivica njet na hang, hik, Ivica v amara, hik, on kak vainik pried Maskva!«

Naslednje jutro pred slalomom je Hujara že malce bolj pomirjen: »Gut, gut, rešili smo zaplet s postavitvijo, postavljali bo Italijan. Kosteliću sem se sicer zameril ampak začuda mi zjutraj ni nič težil, izgledal je malo utrujen. Bojda je bil ponoči na progi, kjer sta Ivica in Pavlek nosila smrekove hlode v breg in nato trenirala dol po progi z lučkami na čeladi, nato pa si naložila nove hlode in jovo na novo. Čudne metode treninga! No, zdaj imam problem samo še z boni za izpadle slalomiste. Valenčića sem zalotil, ko je rezal nekakšne papirčke in nanje pisal Mahlzeit Kitzbuehel. No, tako ne bo šlo, res pa je, da s Pierenom nimava denarja za tukajšnjo (pre)drago hrano, kako zavidam Skaardalu v Mariboru! Ah zum Teufel, Valenčiću bom kupil eno presto, revež je že čisto shiran«.

Na ogrevanju je bil prvi Benni Raich: »Also Herr Hujara, kje je zdaj Bode, je omagal od večnih ponočevanj, celo sezono ga že ni na spregled!« V tistem pride na progo Ligety, ki vrže pred Bennija velik ruksak »Hey, Benny, Bode te pozdravlja s Havajev in ti pošilja gajbo Buda, da boš imel do Sočija, če se boš tja uvrstil!« »Ja, danke, ampak kaj naj s toliko piva, 24 piksn za eno leto, to sta 2 piksni na mesec, zuviel!« »Saj ti bo Marlies pomagala spiti« se namuzne Lygety, Benni pa jezno (in glasno) odvrne »MARLIES NE PIJE ALKOHOLA!« No, zdaj je pa jezen!

Med 1. laufom sem meril opremo in delil bone. Ravno, ko jih je zmanjkalo, prihiti ves zasopel Valenčić: »Herr Hujara, Herr Hujara, danes sem pohitel in hitro odstopil, da dobim bon!« »Leider, mein Junge, ravnokar so vsi pošli!« »Ampak, ampak ... to ste mi rekli že v Wengnu, pa sem bil tam dlje na progi! Zakaj jih vedno zmanjka, ravno ko pridem jaz??« No, potem sem ga malo potolažil s presto, na zalogi imam še dve, saj je Pieren zjutraj našel pekarno, kjer plačaš 2, dobiš pa 3! Preostali 2 špavam za brata Simari-Birkner, saj še nikoli v karieri nista prišla do bona!

Na kosilu po tekmi sta se do sitega najedla samo Hirscher (ki je kot zmagovalec imel all you can eat) in Horošilov, kateremu je denar poslal Putin, da ne bi umrl od lakote do Moskovske tekme. Ostali so se bolj ali manj zmrdovali nad Gulaschsuppe, v kateri je tu in tam plaval kakšen košček mesa. Edini, ki ni nič jedel je bil Kostelić; še preden so prinesli na mizo je zaspal! Pred menzo je sedel Valenčić; bil je dobre volje in spet rezljal papirčke. Ko sem ga vprašal, kaj počne, mi je pomežiknil in odvrnil: »Režem bone za Schladming!«